

Antra & spe
lunæ pro
edificijs.

Porrigeret ramos, aut valle recederet antrum.
Heic: seu sol referatq; diem, condatq; relatum,
Membra solo sternunt, ac lassæ quiete remittunt.
Et Phœbus medio cum diuidit axe colores,
Heic gelidum captam frigus cum frigore somnos.
Ante dabant oculis nudos spectare lacertos,
Fœmina nuda, latus nudum, nuda omnia, quando
Prima nouam exciperet cali indulgentia terram,
Vt memorant, ac iusta quies hyemem inter, & inter
Aestum iret nec dura moueret prælia calum.
Nunc vsus docuit spolijs vestire ferarum
Corpus, & iniectos humeris componere amictus.
Nec victum dant corna, vel ab Iouis arbore glandes,
Aut fragra aut duris herentia mora rubetis:
Non Bacca, aut vulsis pascunt radicibus herba:
Sed iunctos temone gradum conferre iuuenos
Cogunt, & sulcos matris deducere tergo.
Tum renouare aruum atque anni spem credere terra
Tempora monstrarunt: & in horrea condere messum.
Non tamen aut posito signare limite campum
Fas est: aut mouet è dubio vicinia rixam.
Fine colunt nullo: & longo in deserta sine vllis
Hospicijs pecudes iungunt, si credere fas est,
Sed fas: atque etiam in medium quasita reponunt.
O vos, ô nimium felici fidere nati,
Saluæ heroues, saluæ optima temporis atas:
Vos mea dum poterit siluas habitare Thalia,
Vos dicet, seu sol terra, seu luna ministrat,
Vobis quæq; dies lucem dedit orta videre,
Quæq; exuta animæ stygijs: caput obruit vndis,
Lata fuit, quamuis potuit non lata videri.
Vobis nulla maris pinus descendit in vndas:
Vento credere, & a terra conuellere funem,
Non fuit, ac dubio metiri fidere pontum:
Nunc iuuat iratum remis impellere marmur,
Et caput obiectare fretis, ac fidere ponto.
Tum domitas nullus gentes ditione premebat
Princeps, imperij nullus data srena tenebat:
Nemo bonisve, malisve aut bello, aut pace regebat
Infrènes populos, ac primus ad arma vocabat.
Ipsa illis natura facem præluxit, & ipsa
Virtutis docuit recto decurrere calle.
At nunc mille metus, & mille pericula cingunt,
Hinc terga, hinc frontem fures in vincula capti
Crura, manusq; addunt: luitur & sanguine sanguis.
Non vnus, mille imperij moderantur habenas:
Et quos nemo suo quisquam pede prefferat, eheu
Colla iugo præbent, sub tristitia iura vocati.
Quid tamen id prodest, miserorum onerasse catenis
Colla: aut quid laqueos fauces: innectere furum?
Si pauci alterius metuunt scelerare penates:
Si vitam frater fratris petit, hospitii hospes?
Num magis idcirco tutatur ianua limen?
Num minas insidijs ac fraude pecunia pellet
Latronum, raptæ vel præmia veste petuntur?
Ipsam proceres, & si modo vera fatemur,
Reges exercent dextra, leuagq; rapinas.
Eumenides saua, vosq; ô pallorq; tremorq;
Quid mihi vobiscum est? me ad mundi prima redire
Secula iuuat, quando quos ipsa volentia rura
Reddebant fructus, qua tellus picta natabit
Hinc atque hinc varijs distincta coloribus arua,
Carpebant: quando nec cantu accendere Martem
Nec duras soliti miscere in prælia dextras.
Non quisquam excidio alterius petijisse penates
Gaudebit: nemo spumas salis ere ruebat.
Quando se nondum spretæ pietate solebant
Ipsæ calicole mortali ostendere cœtu.
Sæpè suo sese in terras demisit Olympo

Iupiter, & populi sacris tulit auctus honores.
Sæpè suo Pallas deduxit stamina fuso,
Et quam protulerat, reliquis quoque tradidit artem,
Quid? quod Parnasi Bacchus, nisi vana loquuntur,
Thyadas effusis è vertice crimibus egit?
Nulla erat occultum, quæ vendere nosset amorem:
Nullus qui alterius pretio traducere messem:
Sed venus in siluis iugebat corpora amantum.
Heic qua lapsa iugo liquido pede labitur vnda,
Et noua odoratis adolescit frondibus atas,
Mutuo neccebant inter se gaudia, nullo
Empta malo cuiusquam, nullo quasita dolore.
O mihi tam mea si neuissent stamina parca:
O si qua tenerum misisti mater in auras,
Tum lucem me haurire dedisset: optima mater,
Optima, non pridem qua cali parte recepta
Præmatura, domus nostra spes linquis inanes,
Eheu: sed ceptum mihi texat Apollo laborem.
Postquam vsus rerum varias sator extulit artes,
Hi, quos ingenium vulgus supra extulit, anxi
Sordibus è tantis vitam, tantisq; tenebris
Eripere, & dederat quos mundi infantia mores
Commutare nouis monstrarunt rebus: & omnes
Virtutes vitij s trrra concedere pulsas
Egerunt. TANTO STAT EA empta dolore voluptas.
Tum mulier coniuncta viro concessit in vnum:
Et tum dulce patris omis è ceruice pependit
Filius, ac magnum impleuit genitoris amorem.
Antiquam neque enim patrius consistere mentem
Passus amor duro pepulit de pectore saxum.
Heic & spargere rure casae, & iungere tecta
Admonuit frigus, nec aperto cadere calo.
Primum congesta suspendere fronde penates
Contiti, ac iuncto latera intertextat locare:
Mox etiam (sed enim mentem Deus addidit auctor)
Ducitur arbuteis paries è cratibus inde
Mœnibus incingunt vrbes, tua munera Pallas.
Nunc pudet aut molles sub diuo carpere somnos,
Aut dorso nemoris vigilem iacuisse per herbas:
Sed muros vallare, & calo attollere turre,
Ponere & obducto surgentes ære columnas
Mens est, & validas armare in prælia cornos.
Ac stabula hyberno à ventis opponere soli:
Ne, quod sæpè solet: pecudes ex agmine raptæ
Pabula viuæ feris præberent dentibus hausta:
Et ne Rhiphai pennis quaerentur ab Euri.
Mox tellus dedit, æterna qui frangere primus
Natura cuperet portarum claustra: nec illum,
Quod stigmis Deus, heu, causas admouerit vmbra:
Nec, quod fata breui claudantur sine senectæ,
Terruit, alti quin extra procederet orbis
Mœnia: & ætherum calo subduceret ignem,
Ignem, quo discussa vmbra, & lux reddita menti est.
Ille equidem longos meditando condere soles
Pergit: nec seræ meminit decedere nocti,
Aut miser in dulcem declinat lumina somnum.
Sæpè etiam lasso species in pectore mille
Vertuntur: tum sæpè relinquit nocte quietem
Excitus: & nunc multa animum, nunc consulit aures,
Diuidit huc, illuc curas: totumq; pererrat
Naturam rerum, versatq; per omnia mentem.
Post alios, & post alios producit in auras,
Quos iuuat anseros fama migrare nepotes:
Paucæ quibus tenebra claudant, quis credere possit?
Sub pedibus quacumque homini per inane geruntur,
Quæq; supra caput æthereis cernuntur in oris,
Ingenio claudunt: nec segne per oria tempus
Effluxisse sinunt. seram fert luna quietem,
Si fert: mor dacesq; sedent in pectore curæ.

Tertia etas
cū defierit
sub diuoa-
gere, aut in
spelunca.

Natæ artes
bonæ, sed
bonas malis
secuta.

Cōiugium.

Rudimenta
architectu-
ræ.

Doctrinæ li-
berales emi-
serunt.

Promethæus

Promethæus
aquila.

Multi alij
viri docti,
ætatem Pro-
methei se-
cuti.